

Хокейна команда спортивного товариства «Україна». 1930 рік

Ужгород». Він програв з величезним рахунком, бо, як писали тоді в газетах, арбітри судили хокейні матчі із шайбою за принципом хокейних матчів із м'ячем. Адже це різні види хокею й різні правила. Тому й усталилася хибна думка, що після війни в Україні хокею не було.

У 1950-х роках за відродження хокею взявся Роман Труш, але йому не вдалося цього зробити. Лише в 60-ті у Львові та області знову почали з'являтися хокейні команди.

Зазначу, що ця книга містить багато спогадів і статей людей, які були в якийсь спосіб причетні до розвитку українського хокею. Варто замислитися над такою проблемою – професіоналів, людей витривалих, чесних і відданих своїй справі, сильних особистостей тоталітарні уряди завжди намагаються упокорити, підпорядкувати собі, щоб маніпулювати ними. Радянська система навіть відомий крилатий вислів перефразувала для своєї ідеології – «у здоровому тілі здоровий дух», а насправді він звучить так: «mens sana in corpore sana», що означає «здоровий духом здоровий тілом» – коли людина сильна духом, вона долає великі перешкоди на своєму шляху і волею Всевишнього реалізує власні здібності.

2011-го, з 17 по 23 квітня, в Києві відбуватиметься чемпіонат світу з хокею в першому дивізіоні групи Б. Де наші хокеїсти виборюватимуть путівку до Словаччини на чемпіонат вищого дивізіону. ТОП-чемпіонат пройде з 29 квітня по 15 травня у Братиславі та Кошиці.

Важливим чинником ухвалення рішення на користь України є те, що багато наших співвітчизників успішно виступають у зарубіжних клубах, в тому числі й в НХЛ. Про це, зокрема, йшлося під час зустрічі Президента України Віктора Януковича з головою Міжнародної федерації хокею Рене Фазелем. Пан Фазель передав Віктору Януковичу проектну документацію на будівництво в Україні Палацу спорту для хокею з шайбою.

Уряд також виділив 87 мільйонів гривень на реконструкцію столичного Палацу спорту.

А торік у серпні журнал «Віче» розповідав про спортивні здобутки спортсменів незалежної України. Зокрема, йшлося й про хокей. На XVI зимових Олімпійських іграх 1992 року в Альбервілі (Франція) два українці – Олексій Житник і Сергій Петренко, у складі об'єднаної збірної, здобули золоті нагороди.

До речі, перша книга, видана в Україні про олімпійського чемпіона, заслуженого майстра спорту СРСР і Росії, хокеїста-професіонала, неодноразового учасника матчів «усіх зірок» світового хокею, яскравого представника радянської київської школи хокею Олексія Житника, дбайливо зберігається в нашій редакції. Її нам подарував автор – батько Олексія Житника Микола Іванович Житник.

С. Д.

Буенос-Айрес

– Всесвітня столиця книги-2011

Юлія ЦИРФА

І справді, цього року запальний центр аргентинського танго виконуватиме не менш почесну, а може, й набагато важливішу місію: 23 квітня 2011 року, коли під егідою ЮНЕСКО всі країни відзначатимуть Всесвітній день книги, Буенос-Айрес прийме естафету книжкового осередку й визначатиме глобальний концепт розвитку літературної галузі аж до 22 квітня 2012 року, коли ця почесна місія перейде до Єревана.

Допоки ж у Всесвітній столиці книги вироблено три основні завдання на 2011 рік: сприяти читанню книжок, розповсюдженню їх і літературного надбання Аргентини. Річні проекти передбачають створення мультимедійної громадської бібліотеки й запис аудіоверсії більш як сотні «шедеврів світової класики». Крім того, наступного року обов'язково буде проведено тиждень книги «Буенос-Айрес – місто книжкових магазинів», адже у столиці Аргентини нараховується понад 400 книгарень (приблизно один магазин на кожні 6 тисяч жителів) – результат надзвичайної активності міністерства культури Аргентини, котре останніми роками досить ефективно працювало над низкою проектів у літературній сфері, як-от: «Не існує міста без поезії», «Дай мені книгу в подарунок», «24 серпня – День читача». Крім того, щорічний книжковий ярмарок у Буенос-Айресі відвідують більш як 1,2 млн. літературних шанувальників, що дає право аргентинцям назвати його наймасштабнішим ярмарком серед усіх, що відбуваються в іспаномовних країнах. «Це унікальна можливість продемонструвати світові історичний, теперішній і майбутній потенціал Буенос-Айреса – справжнього осередку друкарства», – зазначила Лучіана Бласко, директор програми «Всесвітня столиця книги – 2011» у Буенос-Айресі.

Справді, за підрахунками соціологічного центру «Agencia Argentina de ISBN», лише з 1996 до 2006 року випуск друкованих видань в Аргентині зріс на 120 відсотків. Певно, всі перераховані чинники і вплинули на рішення спеціального відбіркового комітету, який 12 червня 2009 року оголосив Буенос-Айрес Всесвітньою столицею книги 2011-го. До речі, до складу такого *ad-hoc* комітету зазвичай входять представники трьох найбільших професійних асоціацій книжкового світу (Міжнародного союзу видавців (МСВ), Міжнародної федерації книгопродавців (МФК), Міжнародної федерації бібліотечних асоціацій і установ (МФБАУ) та ЮНЕСКО. Присвоєння ними звання «Всесвітня столиця книги» якомусь місту – свідчення співпраці між основними партнерами у видавничій справі, бажання місцевої (або й державної) влади сприяти розвитку книговидавничої справи та читання.

Буенос-Айрес, до речі, став одинадцятим містом, оголошеним Всесвітньою столицею книги. До нього це звання присвоювали Мадриду (2001 р.), Александрії (2002 р.), Нью-Делі (2003 р.), Антверпену (2004 р.), Монреалю (2005 р.), Туруну (2006 р.), Боготі (2007 р.), Амстердаму (2008 р.), Бейруту (2009 р.) і Любляні (2010 р.).

